

dette, som Tilfældet jo i Regelen er, omfatter hele Sognet eller en større eller mindre Del af et saadant. Det samme gælder Ordet „Sogn“ i §§ 3, 4, 5 og 6, hvor det findes i en lignende Forbindelse, men hvor man har anset det for ufornødent at tilføje en nærmere Forklaring.

Ændringsforslagene Nr. 2, 6 og 8 indeholde blot en Henvisning til § 9 med det dertil under Nr. 11 stillede Ændringsforslag, som jeg siden skal komme tilbage til. — Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at Ordene „Fødsels- eller Daabsattest“ i 4de og 5te Linie i 1ste Stykke af § 1 forandres til „Daabs- eller Navneattest“. Der er der Tale om en Attest, hvoraf Faderens eller for de Børns Vedkommende, der fødes udenfor Ægteskab, Moderens virkelige Navn skal kunne ses, og det er da korrektere ved Siden af „Daabsattest“ at kræve en „Navneattest“ — det vil sige en Attest, hvoraf det Navn kan ses, som vedkommende har faaet ved Navngivelse efter Loven af 4. Marts 1857 — end en „Fødselsattest“, der ikke altid behøver at indeholde den paagældende Persons Navn. For et Barn, der skal kunne døbes udenfor det Sogn, hvor det er født, maa der saaledes ifølge Forslagets § 3 forevises „Fødselsattest“ for Barnet.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet for Udlændings Vedkommende skal fastsætte de nærmere Regler vedrørende de Bevisligheder, som ifølge § 1 skulle fremlægges ved Fødselsanmeldelse, men som Udlændinge, f. Eks. de mange Polakker, der opholde sig her i Landet, ikke vilde være i Stand til at præstere i den i Lovforslaget forlangte Form.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa, at Pligten til at anmelde et Barns Fødsel ikke blot skal paahvile Faderen eller Moderen eller, som der staar i Lovforslaget, „de myndige Personer, der høre til hendes Husstand, eller hos hvem hun har Ophold“, men tillige de myndige Personer, „der pleje hende“, idet en Barselkvinde, som har egen Husstand, i mange Tilfælde til daglig ikke har andre om sig, der kunne regnes til hendes egen Husstand, end smaa Børn. Derimod vil der vel altid være en eller anden voksen Person, som under hendes Svaghedstid plejer hende, om ikke andre,

saa Jordemoderen. Ved denne Tilføjelse vil det Tilfælde meget sjældent komme til at foreligge, at der ikke er en eller anden myndig Person til Stede, som vil have den Pligt at anmelde det fødte Barn.

Ændringsforslag Nr. 7 gaar kun ud paa at tilføje i første Stykke af § 5, at naar der staar, at et Dødsfald skal anmeldes til „Hjemstedssognets Præst“, saa gælder dette ikke i saadanne Tilfælde, hvor den afdøde har hørt hjemme i Udlandet, idet vedkommende Præst aldrig har nogen Forpligtelse til at fremsende en Anmeldelse om Dødsfald angaaende andre Personer end dem, der have haft fast Ophold her i Riget. Dette er føjet til som en Tydeliggørelse; Meningen har sikkert været den samme med den Affattelse, som første Stykke i § 5 allerede har i Lovforslaget.

Ændringsforslagene under Nr. 9 og 12 angaa den Betaling, der skal erlægges for Attester, der udstedes efter Kirkebogen. Paa dette Punkt har Udvalget indtaget en anden Stilling end Lovforslaget. Som det vil ses, gaar Lovforslaget ud paa, at Forordningen af 7. November 1827 angaaende Betaling for Attester skal ophæves, og at der skal sættes væsentlig andre Regler i Stedet for. Foreløbig foreslaas i § 7, at adskillige af de Attester, som Præsterne tidligere have faaet Betaling for, skulle udstedes uden Betaling. Udvalget har ment, at ved denne Lejlighed, ved hvilken der lægges nye Pligter paa adskillige af Præsterne — en stor Del af Præsterne vil vel ikke faa meget mere at bestille med Førelsen af Kirkebøger, efter at denne Lov udkommer, end de have haft i Forvejen, men adskillige af Præsterne ville faa ikke saa lidt forøget Arbejde —, vilde det ikke være rigtigt at fratage Præsterne Indtægter uden at byde dem Erstatning. Det har sikkert ogsaa været Hensigten, saaledes som det er udtalt i Anmærkningerne til Lovforslaget, at Erstatningen skulde komme, naar vi en Gang fik en Præstelønningslov. Imidlertid er det jo tvivlsomt, naar man kan vente, at en saadan kommer til at træde ud i Livet, og vi mene derfor, at man med Hensyn til Betaling for Attesters Udstedelse bør bibeholde de hidtil gældende Regler, med andre Ord, at For-